

Küçük Geyik Dostu

Jane MEADOW

Küçük Geyik Dostu

Jane MEADOW

Lily, Büyükanne Rose'u ziyaret etmeyi çok severdi. Büyükannesinin evi, geniş ve yemyeşil bir çayırın kenarındaydı. Lily'nin bal rengi saçları, kırmızı lastik çizmeleriyle uzun otların arasında koşarken zıplardı. Çayır arı vızıltıları ve kuş cıvıltılarıyla uğulduyordu. "Burası dünyanın en güzel yeri," dedi Lily, kır çiçeklerinin tatlı kokusunu içine çekerek. Büyükanne verandadan gülümsedi; gümüş topuzu güneşte parlıyordu.

Bir sabah Lily ayırdaki bir Őeyinin kısırdadığını g rd . Papatyaların arasında k    k bir geyik duruyordu; kızıl kahverengi t yleri beyaz beneklerle kaplıydı. Kocaman kara g zleri ona bakıp kırpıřtı. Lily donakaldı, kalbi g m g m atıyordu. "Merhaba, k    k dostum," diye fısıldadı. Geyik k    k kulaklarını oynattı ve bir kulağına yeřil bir yaprak yapıřtı. Lily kıpırdamadı. Bir fare kadar sessizce, sadece izledi.

Lily, boynundaki ipe asılı eskiz defterini hatırladı. Yavaşça otların arasına oturdu. Defteri açıp çizmeye başladı. Küçük geyik zarif adımlarla yürüdü; ince bacakları çubuk gibiydi. Lily'nin kalemi sayfada dans etti, her çizgiyi yakaladı. Geyik başını kaldırıncı Lily gülümsedi. "Çok güzelsin," diye fısıldadı. Geyik beyaz uçlu kuyruğunu salladı ve yonca otladı.

Lily her gn ayıra geri dnd. Hava serinken hardal sarısı yaėmurluėunu, sıcakken izgili tiřrtn giydi. Her seferinde kk geyik biraz daha yaklařtı. Lily ona hi dokunmaya alıřmadı. Sadece oturup ızdı. Bykanne Rose limonata getirdi ve "Hayvanlara alan verdiėimizde yabani kalırlar. Bize byle gvenirler," dedi. Lily ela yeřili gzleri kocaman aılmıř, bařını salladı.

Lily'nin eskiz defteri geyik çizimleriyle doldu. Birinde geyik sıçırıyordu. Bir diğesinde dereden su içiyordu. Büyükanne Rose her sayfaya baktı. "Onun ruhunu yakalamışsın," dedi. "Çayır, geyiğe ormana giden güvenli bir yol veriyor. Yabani hayvanların dolaşacak alana ihtiyacı var." Lily parmağıyla geyiğin dış çizgisini takip etti. "Keşke hep buraya gelse," dedi yumuşak bir sesle.

Sonra bir gün, büyük sarı bir kamyon patika boyunca gürültüyle geldi. Elinde panolar tutan adamlar çayırı ölçtü. Lily'nin içi burkuldu. "Otopark yapacaklar," dedi Büyükanne Rose. "Artık çayır yok. Geyik için yol da yok." Lily küçük geyiğin meşe ağacının arkasına saklandığını gördü. Kara gözleri sanki yardım istiyordu. Lily küçük yumruklarını sıktı. "Buna izin veremeyiz," dedi.

Lily topluluk panosuna koştı ve bir afiş gördü. "Gönüllü Günü: Yaban Hayatı Koridorumuzu Kurtaralım." Afişi Büyükanne Rose'a gösterdi. "Gidebilir miyiz?" diye sordu Lily. Büyükanne başını salladı. "Elbette. Küçük eller büyük işler başarabilir." Toplantıda Lily, yeşil yelek giymiş ve elinde pano taşıyan Sam ile tanıştı. "Hayvanlar için güvenli bir yol yapıyoruz," dedi Sam. "Yardım etmek ister misin?" Lily hevesle başını salladı.

Sam, Lily'ye ayırın haritalarını g sterdi. "  u  izgiyi g r yor musun? Bu bir yaban hayatı koridoru. Hayvanlar g venle yolculuk etmek i in bunu kullanır." Lily k   k geyiđi d    nd . "Geyiđin ormana ula acak bir yola ihtiya ı var." Sam g l msedi. "Aynen. Ađa lar dikeceđiz ve tabelalar asacađız. İ  aat ılardan projelerini ta ımalarını isteyeceđiz." Lily koridorun ve geyiđin resmini  izdi. "Bunu g sterebilir miyim?" diye sordu. "L tfen g ster," dedi Sam.

Ertesi gün Lily belediye meclisinin önünde durdu. Kalbi hızlı çarpıyordu ama çizimini havaya kaldırdı. "Bu çayır küçük bir geyiğin yuvası," dedi. "Lütfen yuvasını elinden almayın." Büyükler resmine baktı. Zarif geyiği ve yemyeşil çayırı gördüler. Büyükanne Rose elini sıktı. Sam başparmağını kaldırdı. Lily derin bir nefes aldı ve konuşmaya devam etti.

Belediye meclisi onu dinledi. Planları deęiřtirmeyi kabul ettiler. Otopark yolun dięer tarafına yapılacaktı. ayır kalacaktı. Lily sevinle baęırdı. O öęleden sonra ayıra kořtu. Kk geyik oradaydı, ot otluyordu. Bařını kaldırıp ona baktı. Lily yaklařmadı. Sadece oturup izdi. "Artık gvendesin," diye fısıldadı.

Sam bir kutu küçük ağaçla ziyarete geldi. "Buraya bir yaban hayatı koridoru diyoruz," dedi Sam. "Ağaçlar hayvanlara siper ve yiyecek verir." Lily bir kürek kaptı. Çukurlar kazdı ve toprağı elle bastırdı. Büyükanne Rose sulama kabıyla su getirdi. "Bugün güzel bir gün," dedi Büyükanne. "Birçok geyiğe yuva yapılmasına yardım ettin." Lily meşe ağacından izleyen küçük geyiğe baktı. Geyik başını sallıyor gibiydi.

Gönüllüler baştan sona bir ağaç sırası diktiler. Lily bir tabela boyadı: "Yaban Hayatı Koridoru—Lütfen Yeşil Tutun." Sam tabelayı bir direğe astı. "Sen gerçek bir doğa korumacısın," dedi Sam. Lily gülümsedi. "Ben sadece geyiğin özgür olmasını istiyorum." Geyiğin yeni ağaçların arasından yürüdüğü bir resim çizdi. Altına yazdı: "Burası senin yuvan. Güvende kalmasına yardım edeceğim."

O akşam Lily, Büyükanne Rose ile çayırda oturdu. Gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Küçük geyik ağaçların arasından çıktı. Kıpırdamadan durdu; beyaz benekleri gün batımında parlıyordu. Lily elini uzatmadı. Sadece izledi. "Biliyor musun," dedi Büyükanne, "yabani bir hayvanı sevmenin en güzel yolu, onun yabani kalmasına izin vermektir." Lily başını salladı. "Biliyorum," dedi. "Bu yüzden onu çiziyorum. Özgür kalsın diye."

Ertesi yaz Lily, Büyükanne Rose'un evine döndü. Çayır çiçeklerle doluydu. Ağaçlar daha da uzamıştı. Lily en sevdiği yere oturdu ve yeni bir eskiz defteri açtı. Sonra onu gördü—küçük geyik, artık genç bir dişi geyik olmuştu, yanında minicik bir yavru vardı. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Geri döndün," diye fısıldadı. Dişi geyik kulaklarını oynattı ve Lily yeniden çizmeye başladı.

Yavru, ince bacakları üzerinde sallanıyordu. Lily'nin kalemı sayfada uçtu. İçinde sıcakık bir his duydu. "Çayır ailenin yuvası," dedi yumuşak bir sesle. "Özgür olmana sevindim." Dişi geyik Lily'yi izledi, sonra dönüp yavrusunu ağaçların arasına götürdü. Lily çizimini bitirdi. Resimde dişi geyik ve yavrusu yeşil ormana doğru yürüyordu. Altına yazdı: "Yabani dostlar özgür kalır."

Büyükanne Rose çizime baktı. "Büyük bir ders öğrenmişsin," dedi. "Hayvanları önemsemek, onların özgürlüğüne saygı duymak demektir. Yuvalarını güvende tutmaya yardım ettin." Lily gülümsedi. Çizimi duvara astı. Her baktığında küçük geyiği hatırladı. Ve küçük ellerin büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Çayır her zaman dostluk ve özgürlük yeri olarak kalacaktı.